

Minister van Buitenlandse Zaken (Stikker) aan permanent vertegenwoordiger bij de Verenigde Naties (Von Balluseck), 16 november 1950

In aansluiting op mijn telegram nr. 242 vestig ik allereerst Uw aandacht op de tussen de Nederlandse Regering, de UNCI en de Regering van Indonesië gevoerde briefwisseling inzake zelfbeschikkingsrecht. Uiteraard was de aandacht daarbij in het bijzonder op de Zuid-Molukken gericht, aangezien de laatste deelstaat Oost-Indonesië reeds geliquideerd was. De correspondentie eindigde met voorlopige opschorting van de kwestie in verband met de mededeling van de Regering van Indonesië, dat zij zich voorstelde het zelfbeschikkingsrecht te verwezenlijken door de verlening van autonomie. Vide Van Maarseveen 124 aan Hirschfeld, waarvan U copie ontving en het daarop gevolgde telegram Hirschfeld 28 aan Muor. Voor de verdere ontwikkeling verwijs ik U o.a. naar Van Roijen's 262 aan mij, waaromtrent U werd ingelicht. Daaruit blijkt de stap van Cochran bij Rum met de suggestie voor een conciliatory gesture tegenover Ambon, waarvoor door Rum belangstelling en waardering werd getoond. Rum beloofde terstond bespreking met de Regering van Indonesië. Indonesië 'flatly rejected' deze suggestie. In Van Roijen's 267 aan mij, waaromtrent U werd ingelicht, wordt medegedeeld, dat Cochran bij een bezoek aan Rum geconstateerd zou hebben, dat de Regering van Indonesië gunstig zou reageren op het beroep van Nederland om aan Ambon een ruime mate van autonomie te verlenen. In Van Maarseveen 345 aan Lamping, waarvan U copie ontving, wordt bericht, dat de Ministerraad bereid is om de VR mede te delen, dat ook wij de voorkeur zouden geven de behandeling van de kwestie Ambon buiten de VR te houden, indien de RI in overleg met de UNCI een wapenstilstand zou aanvaarden en amnestie en autonomie in het vooruitzicht zou stellen. Vide terzake ook mijn 340 aan Washington, waarvan U copie ontving. Lamping opende gesprek met Rum in overeenkomstige zin. Vide Lamping's SP 64 aan Muor, dat U werd doorgeseind. De suggesties werden door Rum ontweken, die naar de algemene wet op autonomie verwees. De persoonlijke ideeën van Lamping lachten Rum wel toe. Ook nu echter zonder concreet resultaat.

Ik berichtte U in mijn 211, dat door Lamping gewezen werd op de grote waarde van de voortzetting van zijn gesprek met Rum over gezamenlijk vinden van een weg buiten internationale bemoeienis om. Aan Lamping werd daarop geantwoord, dat onder zekere condities geen bezwaar bestond tegen voortzetting van het gesprek. Zie mijn 216. Vide tenslotte mijn 398 aan Van Roijen, copie waarvan U toeging.